



ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Κύρωση της από 2 Φεβρουαρίου 2018 τροποποίησης και κωδικοποίησης σε ενιαίο κείμενο της από 27 Ιουνίου 2001 Σύμβασης Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης Α.Ε. και άλλες διατάξεις»

I. Γενικές παρατηρήσεις

A. Το υπό συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο, το οποίο κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων την 14.02.2018 και χαρακτηρίστηκε ως επείγον από την Κυβέρνηση (άρθρα 76 παρ. 5 του Συντάγματος και 110 του Κανονισμού της Βουλής), αποτελείται, μετά την επεξεργασία του από τη Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, από δώδεκα (12) άρθρα. Ειδικότερα, μεταξύ άλλων, με το προτεινόμενο νομοσχέδιο:

- φέρεται προς κύρωση η από 2.2.2018 «Σύμβαση Παραχώρησης σχετικά με τη χρήση και την εκμετάλλευση ορισμένων χώρων και περιουσιακών στοιχείων εντός του Λιμένος Θεσσαλονίκης» μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της «Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης Α.Ε.» (στο εξής «ΟΛΘ Α.Ε.»), η οποία προσαρτάται στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο ως παράρτημα (άρθρο 1),

- καθορίζεται η ιδιότητα της ΟΛΘ Α.Ε. ως διαχειριστικής αρχής του Λιμένος Θεσσαλονίκης και ως παρόχου ολοκληρωμένων λιμενικών υπηρεσιών, και προσδιορίζεται η κρατική εποπτεία επί του συνόλου των δραστηριοτήτων εντός του Λιμένος Θεσσαλονίκης (άρθρο 2),

- οριοθετείται η Χερσαία Λιμενική Ζώνη, διευκρινίζεται ότι η σύμβαση παραχώρησης δεν μεταβάλλει τα υφιστάμενα εμπράγματα δικαιώματα επί της

Χερσαίας Λιμενικής Ζώνης και προβλέπεται υποχρέωση της ΟΛΘ Α.Ε. να διατηρεί σε ισχύ συμβάσεις υποπαραχώρησης (άρθρο 3),

- εισάγονται, ιδίως, κριτήρια για τον σύννομο χαρακτήρα άσκησης των δικαιωμάτων που αποκτά η ΟΛΘ Α.Ε. επί της θαλάσσιας λιμενικής ζώνης του Λιμένος Θεσσαλονίκης, και ορίζεται ότι το Ελληνικό Δημόσιο φέρει την ευθύνη και την υποχρέωση ανέλκυσης ναυαγίων που έχουν εντοπισθεί και χαρτογραφηθεί έως και την 24.06.2016 (άρθρο 4),

- προσδιορίζονται οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις, οι οποίες καταργούνται με την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νομοθετήματος (άρθρο 5),

- εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής προς έκδοση κανονιστικών πράξεων σχετικώς προς μία σειρά ζητημάτων που αφορούν στον Λιμένα Θεσσαλονίκης (άρθρο 6),

- προσδιορίζεται η κοινή χρήση της Λιμενικής Ζώνης του Λιμένος Θεσσαλονίκης καθώς και οι προϋποθέσεις που διέπουν την παραχώρηση δικαιωμάτων χρήσης. Θεσπίζεται, επίσης, μεταξύ άλλων, αποκλειστική αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης για την εκδίκαση διαφορών που σχετίζονται με την προσβολή των δικαιωμάτων πρόσβασης των χρηστών του Λιμένος Θεσσαλονίκης σε τμήμα του (άρθρο 7),

- εξουσιοδοτείται η ΟΛΘ Α.Ε. να καθορίζει, να επιβάλλει και να εισπράττει για ίδιο λογαριασμό τέλη λιμενικών υποδομών και υπηρεσιών. Η ανωτέρω εταιρεία δικαιούται να ζητεί, οποτεδήποτε, «την εκχώρηση προς το Δημόσιο του συνόλου ή μέρους των αξιώσεων ή απαιτήσεων της που απορρέουν από την επιβολή τελών (...) έναντι προκαταβολής προς το Δημόσιο μη επιστρεπτέου διοικητικού τέλους, το οποίο θα υπολογίζεται σε ποσοστό της ονομαστικής αξίας των εκχωρούμενων απαιτήσεων (...). Το σύνολο των πράγματι εισπραττόμενων εσόδων, πλην των εξόδων εκτέλεσης και των παρεπόμενων εξόδων είσπραξης» αποδίδεται στην ΟΛΘ Α.Ε. Θεσπίζεται, επίσης, αποκλειστική αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, για την εκδίκαση διαφορών που σχετίζονται με την εφαρμογή της ως άνω τιμολογιακής πολιτικής (άρθρο 8),

- περιγράφονται τα σχετικά με τη σύναψη συμβάσεων της ΟΛΘ Α.Ε. με τρίτους και εισάγονται, μεταξύ άλλων, ειδικοί κανόνες δικαιοδοσίας για τις διαφορές που ανακύπτουν από τις συμβάσεις αυτές (άρθρο 9),

- ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά, ιδίως, με την ευχέρεια της ΟΛΘ Α.Ε. να προκηρύσσει διαγωνισμούς και να αναθέτει συμβάσεις έργων ως ιδιωτικές συμβάσεις (άρθρο 10),

- ρυθμίζονται ζητήματα φορολογικής φύσης (άρθρο 11),

- εισάγονται τελικές διατάξεις και καθορίζεται η έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νομοθετήματος (άρθρο 12).

Β. Η υπό κύρωση Σύμβαση Παραχώρησης έχει ως αντικείμενο τη χορήγηση στην ΟΛΘ Α.Ε. του αποκλειστικού δικαιώματος κατοχής, χρήσης, διαχείρισης, συντήρησης, βελτίωσης και εκμετάλλευσης των υπό παραχώρηση χώρων, υποδομών, ανωδομών και κτηρίων που περιγράφονται στο άρθρο 3.5. της Σύμβασης (βλ. άρθρο 4.1 της Σύμβασης). Η διάρκεια της Σύμβασης εκτείνεται έως την 27.06.2051 (βλ. άρθρο 4.5. της Σύμβασης).

Στις υποχρεώσεις του παραχωρησιούχου περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η εκπλήρωση των συμβατικών υποχρεώσεων του «με δικούς του πόρους, δικό του κίνδυνο και έξοδα», (βλ. άρθρο 5 της Σύμβασης), η εντός δεκαοκτώ (18) μηνών από την έναρξη ισχύος της Σύμβασης σύνταξη και υποβολή προς έγκριση στην παραχωρούσα αρχή αρχικού αναπτυξιακού προγράμματος και μελέτης διαχείρισης για τους υπό παραχώρηση χώρους, οι οποίες θα αναφέρονται στο χρονικό διάστημα που εκτείνεται, τουλάχιστον, έως την 31.12.2040, και η ανά πενταετία αναθεώρηση/επικαιροποίησή τους «εφόσον είναι απαραίτητο». Επίσης, περιλαμβάνονται η εντός δώδεκα (12) μηνών από την έναρξη ισχύος της Σύμβασης κατάρτιση και υποβολή προς έγκριση στην παραχωρούσα αρχή αρχικού σχεδίου ανάπτυξης λιμένος, το οποίο θα αναφέρεται στο χρονικό διάστημα στο οποίο εκτείνεται, τουλάχιστον, έως την 31.12.2021, και η ανά πενταετία αναθεώρηση/επικαιροποίησή του, χωρίς, πάντως, η σύνταξη και η έγκριση των ως άνω προγραμμάτων, μελετών και σχεδίων να αποτελούν προϋπόθεση για την κατασκευή των έργων που αναλαμβάνει να πραγματοποιήσει η ΟΛΘ Α.Ε., εφόσον τα έργα αυτά πληρούν ορισμένους όρους (βλ. άρθρο 6 της Σύμβας, και η ανάληψη του κινδύνου και της δαπάνης για το σύνολο των αναγκαίων έργων και επενδύσεων για την απρόσκοπτη λειτουργία του Λιμένος Θεσσαλονίκης (βλ. άρθρο 7 της Σύμβασης), όπως και η ανάληψη της ευθύνης για τη συντήρηση ιδίαις δαπάναις των υπό παραχώρηση στοιχείων (βλ. άρθρο 8 της Σύμβασης) και τη διασφάλιση του χαρακτήρα του Λιμένος Θεσσαλονίκης και της Ζώνης Λιμένος Θεσσαλονίκης ως κοινής χρήσης δημόσιων πραγμάτων (βλ. άρθρο 9 της Σύμβασης).

Σημειώνεται, επίσης, ότι ορισμένα από τα ζητήματα που ρυθμίζονται με τη Σύμβαση Παραχώρησης, καταλαμβάνονται και από τις ρυθμίσεις του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/352 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2017 για τη θέσπιση πλαισίου όσον αφορά την παροχή λιμενικών υπηρεσιών και κοινών κανόνων για τη χρηματοοικονομική διαφάνεια των λιμένων, ο οποίος, πάντως, εφαρμόζεται από την 24.03.2019.

Γ. Η σύμβαση παραχώρησης είναι σχέση μεταξύ δημόσιας αρχής και εταιρείας, συνήθως ιδιωτικής, στο πλαίσιο της οποίας ανατίθεται στην εταιρεία η πλήρης (ή μερική) διαχείριση οικονομικής δραστηριότητας που εμπίπτει στην ευθύνη του κράτους. Η σχετική σύμβαση μπορεί να αφορά παραχώρηση δημόσιων έργων ή δημόσιων υπηρεσιών (στην περίπτωση μεικτών συμβάσεων, κριτήριο για τον χαρακτηρισμό της σύμβασης συνιστά η φύση του κύριου αντικειμένου της σύμβασης, εάν τα διάφορα τμήματα της συγκεκριμένης σύμβασης είναι αντικειμενικώς αδύνατον να διαχωρισθούν).

Οι συμβάσεις παραχώρησης διακρίνονται από τις δημόσιες συμβάσεις κατά το ότι δεν καθορίζεται αμοιβή για την εκτέλεση έργου ή την παροχή υπηρεσίας. Στη σύμβαση παραχώρησης, ο παραχωρησιούχος αναλαμβάνει τους κινδύνους εκμετάλλευσης και εκτίθεται σε κίνδυνο μείωσης της επένδυσής του, διότι αναλαμβάνει τη διαχείριση και την ευθύνη εκμετάλλευσης του έργου ή της υπηρεσίας (βλ., ενδεικτικώς, Ι. Κίτσο, Συμπράξεις δημοσίου ιδιωτικού τομέα και συμβάσεις παραχώρησης, Αθήνα - Θεσσαλονίκη, 2014, Μ. Μεσσήνη, Η συμβατική παραχώρηση δημοσίου έργου, διαδικασίες ανάθεσης και προσυμβατική προστασία των διαγωνιζομένων, Αθήνα - Θεσσαλονίκη, 2013, Ι. Γκιτσάκη, Η παραχώρηση δημόσιας υπηρεσίας και δημόσιου έργου, Αθήνα - Θεσσαλονίκη, 2006, κ.ά.).

II. Παρατηρήσεις επί των άρθρων

1. Επί του άρθρου 1

Με το άρθρο 1 του υπό ψήφιση νομοσχεδίου κυρώνεται και αποκτά ισχύ νόμου η ως άνω Σύμβαση Παραχώρησης.

Σχετικώς σημειώνεται ότι η διοικητική δράση του κράτους εκδηλώνεται συχνά με τη μορφή της διοικητικής σύμβασης (βλ. Σπ. Φλογαΐτη, Η διοικητική σύμβαση: έννοια και φύση, Αθήνα, 1991, σελ. 21). Η κύρωση της σύμβασης με νόμο είναι συνήθης πρακτική και κρίνεται αναγκαία όταν η σύμβαση είτε καταρτίσθηκε με διαδικασία διαφορετική από εκείνη που προβλέπουν οι γενικές ή ειδικές διατάξεις, είτε περιέχει όρους που δεσμεύουν τους τρίτους (μη συμβαλλομένους), είτε περιέχει όρους που αντίκεινται στην ισχύουσα νομοθεσία ή ρυθμίσεις για την επίλυση των διαφορών που ανακύπτουν από την εκτέλεση και λύση της σύμβασης με διαιτησία. Στις περιπτώσεις αυτές η σύμβαση καταρτίζεται με ιδιωτικό έγγραφο, η ισχύς της όμως εξαρτάται από την κύρωσή της με νομοθετική πράξη, δυνάμει της οποίας και μόνο παράγει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που ιδρύει (βλ. ΣτΕ 4025/1998 και 880/2016 καθώς και Ε. Σπηλιωτόπουλο, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου,

τ. 1, 2017, σελ. 184 επ., συμφώνως προς τον οποίο, αν η σύμβαση δεν έχει κυρωθεί με νόμο, οι όροι της δεν δύνανται να υπερισχύσουν διατάξεων της νομοθεσίας).

Εξ άλλου, όπως γίνεται δεκτό και έχει επισημανθεί και σε παλαιότερες εκθέσεις της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής [βλ., ενδεικτικώς, τις εκθέσεις επί των νομοσχεδίων: «Κύρωση Σύμβασης Παραχώρησης του Έργου της Μελέτης, Κατασκευής, Χρηματοδότησης, Λειτουργίας, Συντήρησης και Εκμετάλλευσης του τμήματος Μαλιακός – Κλειδί του Αυτοκινητοδρόμου Πάτρα-Αθήνα-Θεσσαλονίκη-Εύζωνοι (ΠΑΘΕ) και ρύθμιση συναφών θεμάτων» (ν. 3605/2007), «Κύρωση της Σύμβασης Πώλησης Μετοχών και της Συμφωνίας Μετόχων μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της Deutsche Telekom AG» (ν. 3676/2008), «Επείγουσες διατάξεις για την εφαρμογή της συμφωνίας δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και άλλες διατάξεις» (ν. 4389/2016), «Για την κύρωση της από 24 Ιουνίου 2016 τροποποίησης και κωδικοποίησης σε ενιαίο κείμενο της από 13ης Φεβρουαρίου 2002 Σύμβασης Παραχώρησης μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και της Οργανισμός Λιμένος Πειραιώς ΑΕ και άλλες διατάξεις» (ν. 4404/2016), «Κύρωση της από 14.11.2014 Σύμβασης Αγοραπωλησίας Μετοχών για την απόκτηση του 100% του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας ΕΛΛΗΝΙΚΟ Α.Ε. και της από 19.7.2016 Τροποποιητικής Σύμβασης και ρύθμιση λοιπών συναφών θεμάτων» (ν. 4422/2016)], όταν κυρούται σύμβαση με νομοθετική πράξη, οι σχετικοί με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των συμβαλλομένων όροι της εξακολουθούν να έχουν συμβατικό χαρακτήρα. Αντιθέτως, οι όροι της που αποκλίνουν από τις ισχύουσες διατάξεις ή θέτουν απρόσωπους κανόνες που δεσμεύουν τρίτους, έχουν τη φύση νομοθετικής διάταξης και, ως εκ τούτου, οι διοικητικές πράξεις που εκδίδονται βάσει αυτών είναι δυνατόν να προσβάλλονται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

2. Επί του άρθρου 4

Στο άρθρο 4 του υπό ψήφιση νομοσχεδίου ορίζεται ότι «[η] δικαιοδοσία της "Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης Α.Ε." επί της θαλάσσιας λιμενικής ζώνης Θεσσαλονίκης είναι επικουρική έναντι των αρμοδιοτήτων του Ελληνικού Δημοσίου και περιορίζεται στον αναγκαίο βαθμό προκειμένου: (...)». Συναφώς, παρατηρείται ότι ο όρος «δικαιοδοσία» δεν είναι δόκιμος, καθώς παραπέμπει σε εξουσία των δικαστηρίων προς επίλυση διαφορών. Θα ήταν ενδεχομένως σκόπιμο να αντικατασταθεί ο όρος αυτός από τη φράση «τα δικαιώματα που αποκτά η "Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης Α.Ε."».

3. Επί του άρθρου 6

Με το άρθρο 6 παρ. 1 του υπό ψήφιση νομοσχεδίου ορίζεται ότι «[μ]ε την επιφύλαξη των άρθρων 107 έως 132 του Ν. 4389/2016 (ΦΕΚ Α 94), με απόφαση του Υπουργού Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, μπορούν να εκδίδονται, οποτεδήποτε, κανονισμοί σχετικά με: (α) τα ζητήματα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του Άρθρου 5, ή και (β) τα ζητήματα που απαριθμούνται στην παράγραφο 2 του παρόντος Άρθρου 6». Διά της προτεινόμενης διάταξης παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση για τη ρύθμιση σειράς ζητημάτων που έως σήμερα ρυθμίζονται με διατάξεις νόμων, οι οποίες, δυνάμει του άρθρου 5 παρ. 1 του υπό ψήφιση νομοσχεδίου, «ανακαλούνται, καταργούνται ή στερούνται ισχύος». Συναφώς, δημιουργείται προβληματισμός κατά πόσον η ως άνω νομοθετική εξουσιοδότηση σε όργανο της διοίκησης, συγκεκριμένως δε στον Υπουργό Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, βρίσκεται σε αρμονία προς το άρθρο 43 παρ. 2 εδ. β' του Συντάγματος.

Με τις διατάξεις του άρθρου 43 του Συντάγματος παρέχεται στον κοινό νομοθέτη η εξουσία να μεταβιβάζει την αρμοδιότητά του προς θέσπιση κανόνων δικαίου στην εκτελεστική εξουσία, υπό την επιφύλαξη ότι το αντικείμενο της ρύθμισης δεν έχει –με άλλη συνταγματική διάταξη– εξαιρεθεί της νομοθετικής εξουσιοδότησης. Η νομοθετική εξουσιοδότηση παρέχεται προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ως αρχηγό της εκτελεστικής εξουσίας, που ασκεί τη μεταβιβαζόμενη αρμοδιότητα διά της έκδοσης διαταγμάτων, με τα οποία ρυθμίζονται είτε θέματα καθοριζόμενα σε γενικό πλαίσιο, υπό ορισμένους όρους, με νόμους που ψηφίζονται από την Ολομέλεια της Βουλής (νόμους – πλαίσια) (παρ. 4), είτε θέματα που προσδιορίζονται συγκεκριμένως από την εξουσιοδοτική διάταξη (παρ. 2 εδ. πρώτο). Περαιτέρω, με τη διάταξη του δευτέρου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 43 Συντάγματος προβλέπεται ότι φορείς της εξουσιοδότησης μπορεί να είναι και άλλα, εκτός του Προέδρου της Δημοκρατίας, όργανα της Διοίκησης, εφ' όσον όμως πρόκειται περί «ειδικότερων», «τοπικού ενδιαφέροντος», «λεπτομερειακών» ή «τεχνικών» θεμάτων. Ως «ειδικότερα» θέματα θεωρούνται εκείνα τα οποία αποτελούν, κατά το περιεχόμενό τους και σε σχέση με την ουσιαστική ρύθμιση που περιέχεται στο νομοθετικό κείμενο, μερικότερη περίπτωση ορισμένου θέματος που αποτελεί το αντικείμενο της νομοθετικής ρύθμισης (βλ. ΣτΕ [Ολ] 3220/2010, 1210/2010). Απαιτείται, επομένως, στην περίπτωση αυτή, να περιέχει το νομοθετικό κείμενο όχι απλώς τον καθ' ύλην προσδιορισμό του αντικειμένου της εξουσιοδότησης, αλλά, επί πλέον, και την ουσιαστική ρύθμισή του, έστω και σε γενικό, ορισμένο, όμως, πλαίσιο, συμφώνως προς το οποίο θα ενεργήσει η Διοίκηση προκειμένου να ρυθμίσει τα μερικότερα θέματα (βλ. ΣτΕ [Ολ] 1101/2002, 941/2008, 2116/2009). Όπως γίνεται δεκτό

(βλ. ΣτΕ [ΟΛ] 3051/2014, 2186/2013, 3220/2010, 1210/2010), η εν λόγω ουσιαστική ρύθμιση «μπορεί να υπάρχει τόσο στις διατάξεις του εξουσιοδοτικού νόμου όσο και σε διατάξεις άλλων νόμων σχετικών με τα θέματα που αποτελούν αντικείμενο της νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως» (ΣτΕ [ΟΛ] 2186/2013). Εξ άλλου, λεπτομερειακό είναι το ζήτημα που αφορά τη θέσπιση δευτερευουσών ρυθμίσεων ή εκείνο, για την ρύθμιση του οποίου αρκεί η θέσπιση δευτερευόντων κανόνων δικαίου, δεδομένου ότι οι κύριες και ουσιώδεις ρυθμίσεις πρέπει να έχουν τεθεί από τον ίδιο τον νομοθέτη (ΣτΕ 2820/1999, 602/2002). Τεχνικού, τέλος, χαρακτήρα είναι τα θέματα που αφορούν ρυθμίσεις για τις οποίες είναι κατ' αρχήν απαραίτητη η παρέμβαση τεχνικού οργάνου (ΣτΕ 2820/1999, 2967/1999).

Υπό το φως των ανωτέρω, παρατηρείται ότι οι εξουσιοδοτικές διατάξεις του υπό ψήφιση νομοσχεδίου αφενός δεν φαίνεται να προσδιορίζουν με ακρίβεια τα ζητήματα που μπορούν να ρυθμιστούν με αποφάσεις του Υπουργού Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, αφετέρου δεν περιλαμβάνουν την ουσιαστική ρύθμισή τους, έστω και σε γενικό, πλην όμως ορισμένο, πλαίσιο, συμφώνως προς το οποίο θα ενεργήσει ο ανωτέρω υπουργός προκειμένου να ρυθμίσει τα μερικότερα θέματα.

4. Επί του άρθρου 11

Με τις διατάξεις του άρθρου 11 παρ. 1 ορίζεται ότι «σε χώρους και σε περιουσιακά στοιχεία που αποτελούν αντικείμενο της Σύμβασης Παραχώρησης, η "Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης Α.Ε." δεν υπόκειται στο Νόμο 4223/2013, όπως ισχύει, ούτε και σε οποιονδήποτε άλλο νόμο με ανάλογες έννομες συνέπειες και δεν υποχρεούται σε καταβολή οποιουδήποτε ειδικού ή γενικού φόρου ή τέλους αναφορικά με ακίνητη περιουσία που σχετίζεται με τους ως άνω χώρους και τα προαναφερθέντα περιουσιακά στοιχεία».

Ευνοήτως, η εν λόγω ρύθμιση δεν περιορίζει την ευχέρεια του νομοθέτη να επιβάλλει στο μέλλον διά νεώτερης ειδικής διάταξης «ειδικ[ό] ή γενικ[ό] φόρ[ο] ή τέλ[ο]ς αναφορικά με ακίνητη περιουσία» που αποτελεί αντικείμενο της Σύμβασης Παραχώρησης.

5. Επί του άρθρου 12

Με το άρθρο 12 παρ. 2 περ. α' και β' ορίζεται ότι ο Γενικός Κανονισμός Προσωπικού και ο Κανονισμός Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας της ΟΛΘ Α.Ε. διατηρούνται σε ισχύ μέχρι την αναθεώρηση και αντικατάστασή τους από το Δ.Σ. της εταιρείας. Δεδομένου ότι οι διατάξεις αυτές είναι μεταβατικού χαρακτήρα, σκόπιμο θα ήταν ο τίτλος του άρθρου 12 «Διαδικαστικές και Τελικές Διατάξεις» να συμπληρωθεί με τον όρο «Μεταβατικές» και

να διαμορφωθεί ως εξής: «Διαδικαστικές, Μεταβατικές και Τελικές Διατάξεις».

Περαιτέρω, στην παρ. 5 του άρθρου 12, ορίζεται ότι η ισχύς του νομοθετήματος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Επισημαίνεται, συναφώς, ότι, κατά το άρθρο 1.1. της κυρούμενης Σύμβασης Παραχώρησης, η θέση της σε ισχύ τελεί υπό τον όρο πλήρωσης αναβλητικών αιρέσεων, δύο εκ των οποίων είναι και η ψήφιση του κυρωτικού νόμου από τη Βουλή και η δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 21 Φεβρουαρίου 2018

Οι εισηγητές
 Δάφνη Ακουμιανάκη
 Επιστημονική Συνεργάτις
 Γεώργιος Φωτόπουλος
 Ειδικός Επιστημονικός Συνεργάτης

Ο Προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος
 Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
 Ξενοφών Παπαρηγόπουλος
 Αναπληρωτής Καθηγητής
 του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Ο Προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης
 Επιστημονικών Μελετών
 Αστέρης Πλιάκος
 Καθηγητής του Οικονομικού
 Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
 Κώστας Μαυριάς
 Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών